

וַיֹּדְבַר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

כִּי תִשָּׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם וְנָתַנוּ אִישׁ כֶּפֶר נַפְשׁוֹ לַיהוָה בַּפֶּקֶד אֹתָם וְלֹא־יִהְיֶה בָהֶם נֶגֶף בַּפֶּקֶד אֹתָם:

וְהָיָה | יִתְּנוּ כָל־הָעָבָר עֲלֵיהֶם פְּקָדִים מִחֲצִית הַשָּׁקָל בַּשָּׁקָל הַקֹּדֶשׁ
עֲשָׂרִים גֵּרָה הַשָּׁקָל מִחֲצִית הַשָּׁקָל תְּרוּמָה לַיהוָה:

כלל העבר על-הפקדים מבין עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה:

הַעֲשִׂיר לֹא־יִרְבֶּה וְהַדֵּל לֹא יִמְעִיט מִמִּחֲצִית הַשֶּׁקֶל לְתֵת אֶת־תְּרוּמַת יִהְיֶה לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם:

וְלִקְחֹתָ אֶת־כֶּסֶף הַכַּפְּרִים מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּ אֹתוֹ עַל־עֲבֹדָת
אֹהֶל מוֹעֵד וְהָיָה לְבִנְיָן יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה לַכֹּפֶר
עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם:

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר:

וְעָשִׂיתָ כִּיּוֹר נְחָשֶׁת וְכִנּוֹ נְחָשֶׁת לְרַחֲצָה וְנָתַתָּ אוֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מַיִם:

וַיִּרְחֲצוּ אֶהָרָן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם:

לְשִׁלָּתָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד יִרְחֲצוּ־מִמֶּנּוּ וְלֹא יָמָתוּ אוֹ בְּגָשָׁתָם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשִׁלָּתָם לַהֲקָטִיר אִשָּׁה לַיהוָה:

וְהִתְחַצְּצוּ יְדֵיהֶם וּרְגְלֵיהֶם וְלֹא יִמָּתוּ וְהִיָּתָה לָהֶם חֻק־עוֹלָם לֹו וְלִזְרָעוֹ לְדוֹרֹתָם:

וַיִּדְבֹּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר:

וְאֵתָהּ קָח לָךְ בְּשָׂמִים רֹאשׁ מִרְדְּרוֹי חֲמֵשׁ מְאוֹת וְקִנְמָן בֶּשֶׂם מַחְצִיתוֹ חֲמִשִּׁים וּמֵאֹתִים וְקִנְהָ בֶשֶׂם חֲמִשִּׁים וּמֵאֹתִים:

וְקָלָה חֲמֵשׁ מֵאוֹת בְּשָׁקֶל הַקֹּדֶשׁ וּשְׁמֹן זֵית הָיִן:

הוהי spoke to Moses, saying:

When you take a census of the Israelite men according to their army enrollment, each shall pay וְהָיָה a ransom for himself on being enrolled, that no plague may come upon them through their being enrolled.

This is what everyone who is entered in the records shall pay: a half-shekel by the sanctuary weight—twenty gerahs to the shekel—a half-shekel as an offering to יהוה.

Everyone who is entered in the records, from the age of twenty years up, shall give יהוה's offering:

the rich shall not pay more and the poor shall not pay less than half a shekel when giving הוֹדֵה's offering as expiation for your persons.

You shall take the expiation money from the Israelites and assign it to the service of the Tent of Meeting; it shall serve the Israelites as a reminder before יהוה, as expiation for your persons.

spoke to Moses, saying:

Make a laver of copper and a stand of copper for it, for washing; and place it between the Tent of Meeting and the altar. Put water in it.

and let Aaron and his sons wash their hands and feet [in water drawn] from it.

When they enter the Tent of Meeting they shall wash with water, that they may not die; or when they approach the altar to serve, to turn into smoke an offering by fire to יהוה.

they shall wash their hands and feet, that they may not die. It shall be a law for all time for them—for him and his offspring—throughout the ages.

spoke to Moses, saying:

Next take choice spices: five hundred weight of solidified (solidified Others “flowing.”) myrrh, half as much—two hundred and fifty—of fragrant cinnamon, two hundred and fifty of aromatic cane,

five hundred—by the sanctuary weight—of cassia,
and a hin of olive oil.

14 כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לֵאלֹהִי אֲחֵר כִּי יְהוָה קִנָּא שְׁמוֹ אֶל קִנָּא הוּא: for you must not worship any other god, because הוּא, whose name is Impassioned, is an impassioned God.

15 פִּתְחָתְכֶם בְּרִית לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ וְגו' | אֲחֹרֵי אֱלֹהֵיהֶם וְנִבְחֹוּ
לְאֱלֹהֵיהֶם וְקָרָא לָהֶם וְאָכְלָתָם מִזְבִּחֹהוּ: | You must not make a covenant with the inhabitants
of the land, for they will lust after their gods
and sacrifice to their gods and invite you, and
you will eat of their sacrifices.

16 And when you take [wives into your households] from among their daughters for your sons, their daughters will lust after their gods and will cause your sons to lust after their gods.

17 You shall not make molten gods for yourselves. אֱלֹהֵי מַסֶּכָּה לֹא תַעֲשֶׂה-לָךְ:

18 אֲתִיחַג הַמִּצְוֹת תִּשְׁמְרוּ שְׁלֵטָה יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת אֶשֶׁר צִוִּיתֶךָ לַמּוֹעֵד תִּהְיֶה הָאֲכִיב כִּי בַחֲדָשׁ הָאֲכִיב יֵצֵאת מִמִּצְרָיִם:

19 כל־פֶּטֶר רָחֵם לִי וְכִי־מִקְנֶנָּה תִּזְכָּר פֶּטֶר וְשֵׂהָ: Every first issue of the womb is Mine, from all your livestock that drop a male (male Heb. tizzakhar, form uncertain.) as firstling, whether cattle or sheep.

20 וּפְטֹר תְּמֹרֶת תִּפְדֶּה בָּשָׂה וְאִם לֹא תִפְדֶּה וְעֲרַפְתָּו כָּל בְּכוֹר בְּנֶיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא יִרְאוּ פְנֵי רִקְבִּי:

21 ששֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת בְּחֹרֶשׁ וּבִקְצִיר
תִּשְׁבֹּת:

וְהָיָה שִׁבְעַת תַּעֲשֶׂה לָּךְ בְּכוֹרֵי קִצִּיר חֲטָיִים וְחֵג הָאֲסִיף הַתְּקוּפָה
הַשְּׁנִיָּה׃

22 You shall observe the Feast of Weeks, of the first
fruits of the wheat harvest; and the Feast of
Ingathering at the turn of the year.

23 שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאֶה כְּלִיזְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי הָאֵדֶן | יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: Three times a year all your males shall appear before the Sovereign יהוה, the God of Israel.

24 כִּי־אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֵיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת־בְּנִיךָ וְלֹא־יִחַמְדּוּ אִישׁ אֶת־אֶרְצְךָ בְּעֶלְתָּהּ לְרֹאוֹת אֶת־פָּנָי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שֶׁלֹּשׁ פַּעֲמִים בַּשָּׁנָה:

25 You shall not offer the blood of My sacrifice with anything leavened; and the sacrifice of the Feast of Passover shall not be left lying until morning.

26 The choice first fruits of your soil you shall bring to the house of your God יהוה. You shall not boil a kid in its mother's milk.

וְאֶמְלֵא אוֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחִכְמָה וּבִתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה:

לַחֲשֹׁב מַחֲשָׁבֹת לַעֲשׂוֹת בְּזָהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחָשֶׁת:

וּבַחֲרֹשֶׁת אֲבָן לְמִלָּאת וּבַחֲרֹשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת כְּלִי־מְלָאכָה:

וְאֶנִּי הִנֵּה נֹתְנִי אוֹתוֹ אֶת אֹהֲלֵי־אֹבֵד בְּרָאֲתִיסְמֹךְ לְמַטֵּה־לָּו וּבִלְבַּב כָּל־חֲכָמִים לֵב נֹתְנִי חִכְמָה וְעֲשׂוֹ אֶת כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתִךְ:

אֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־הָאָרֶץ לַעֲדֹת וְאֶת־הַכִּפֹּרֶת אֲשֶׁר עָלָיו וְאֶת כְּלִי־הָאֹהֶל:

וְאֶת־הַשְּׁלֵחָן וְאֶת־כְּלָיו וְאֶת־הַמִּנְכָּה הַטְּהוֹרָה וְאֶת־כָּל־כְּלִיָּהּ וְאֶת מִזְבֵּחַ הַקֹּטֶרֶת:

וְאֶת־מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת־כְּלִיָּכָיו וְאֶת־הַכִּיּוֹר וְאֶת־כִּנּוּיָּהּ:

וְאֶת בְּגָדֵי הַשֶּׁרָד וְאֶת־בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לַאֲהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בְּגָדֵי בָנָיו לְכַתֹּן:

וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת־קִטְרֹת הַסִּמִּים לְקַדֵּשׁ כָּל־אֲשֶׁר־צִוִּיתִךְ יַעֲשׂוּ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

וְאַתָּה דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אֶךְ אֶת־שְׁבֹתַתִּי תִשְׁמְרוּ כִּי אוֹת הוּא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדֹתֵיכֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקֹדֶשְׁכֶם:

וּשְׁמֹרְתֶם אֶת־הַשְּׁבֹת כִּי קֹדֶשׁ הוּא לָכֶם מִתּוֹלְלִיָּהּ מוֹת יוֹמֶת לִי כִּלְיָהֶעֱשֶׂה בָהּ מְלָאכָה וְנִכְרַתָּה הִנָּפֶשׁ וְהָיָה מִקְרָב עֲמִיָּה:

שֵׁשֶׁת יָמִים יַעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׁבֹת שְׁבֹתוֹן קֹדֶשׁ לַיהוָה כִּלְיָהֶעֱשֶׂה מְלָאכָה בַּיּוֹם הַשְּׁבֹת מוֹת יוֹמֶת:

וּשְׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׁבֹת לַעֲשׂוֹת אֶת־הַשְּׁבֹת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם:

I have endowed him with a divine spirit of skill, ability, and knowledge in every kind of craft;

to make designs for work in gold, silver, and copper,

to cut stones for setting and to carve wood—to work in every kind of craft.

Moreover, I have assigned to him Oholiab son of Ahisamach, of the tribe of Dan; and I have also granted skill to all who are skillful, that they may make everything that I have commanded you:

the Tent of Meeting, the Ark for the Pact and the cover upon it, and all the furnishings of the Tent;

the table and its utensils, the pure lampstand (pure lampstand Or “lampstand of pure gold.”) and all its fittings, and the altar of incense;

the altar of burnt offering and all its utensils, and the laver and its stand;

the service (service Others “plaited.”) vestments, the sacral vestments of Aaron the priest and the vestments of his sons, for their service as priests;

as well as the anointing oil and the aromatic incense for the sanctuary. Just as I have commanded you, they shall do.

And הוּדִי said to Moses:

Speak to the Israelite people and say: Nevertheless, you must keep My sabbaths, for this is a sign between Me and you throughout the ages, that you may know that I have consecrated you.

You shall keep the sabbath, for it is holy for you. One who profanes it shall be put to death: whoever does work on it, that person shall be cut off from among kin.

Six days may work be done, but on the seventh day there shall be a sabbath of complete rest, holy to הוּדִי; whoever does work on the sabbath day shall be put to death.

The Israelite people shall keep the sabbath, observing the sabbath throughout the ages as a covenant for all time:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה רָאֵה אֹתָהּ אֲמַר אֵלַי הַעַל אֶת־הַעֵם הַזֶּה וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֶת אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה אֹמְרָתָּ יַדְעִיתִךְ בְּשֵׁם נִגְמ־מִצָּאת חֹן בְּעֵינַי:

וְעַתָּה אֲסִינָא מִצָּאתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ הוֹדַעְנִי נָא אֶת־הַרְחֵךְ וְאֶדְעֶךָ לִמְעַן אֲמַצְאִיחֹן בְּעֵינֶיךָ וּרְאֵה כִּי עֲמַךְ הִנְיִי הַזֶּה:

וַיֹּאמֶר פָּנֶי יִלְכוּ וְהִנַּחְתִּי לָךְ:

וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲסִיחֹן פָּנֶיךָ הַלְכִים אֶל־תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה:

וּבַמָּה י יוֹדַע אִפּוּא כִּי־מִצָּאתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי נִעְמָךְ הָלֹא בִּלְכַתֶּךָ עִמָּנוּ וְנִפְלִינוּ אֲנִי וְעִמָּךְ מִכָּל־הָעָם אֲשֶׁר עַל־פָּנָי הָאֲדָמָה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה גַּם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֲעָשֶׂה כִּי־מִצָּאת חֹן בְּעֵינִי וְאֶדְעֶךָ בְּשֵׁם:

וַיֹּאמֶר הָרָאנִי נָא אֶת־כְּבֹדְךָ:

וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶקְבֹּר כְּלִטּוֹבִי עַל־פָּנֶיךָ וְקִרְאתִי בְשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ. וְחֹנְתִי אֶת־אֲשֶׁר אֲחֹן וְרַחֲמִי אֶת־אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לִרְאֹת אֶת־פָּנַי כִּי לֹא־יִרְאֵנִי הָאָדָם וְחִי:

וַיֹּאמֶר יְהוָה הִנֵּה מְקוֹם אֶתִּי וְנִצַּבְתָּ עַל־הַצּוּר:

וְהָיָה בְּעָבֵר כְּבֹדִי וְשִׁמְתִּיךָ בְּנִקְרַת הַצּוּר וְשִׁכְתִּי כְּפִי עָלֶיךָ עַד־עָבְרִי:

וְהִסַּרְתִּי אֶת־כְּפִי וְרָאִיתִי אֶת־אֲחֵחַי וּפָנַי לֹא יִרְאוּ: *

Moses said to הוּדִי, “See, You say to me, ‘Lead this people forward,’ but You have not made known to me whom You will send with me. Further, You have said, ‘I have singled you out by name, and you have, indeed, gained My favor.’”

Now, if I have truly gained Your favor, pray let me know Your ways, that I may know You and continue in Your favor. Consider, too, that this nation is Your people.”

And [God] said, “I will go in the lead and will (I will go in the lead and will Lit. “My face will go and I will.”) lighten your burden.”

And he replied, “Unless You go in the lead, do not make us leave this place.

For how shall it be known that Your people have gained Your favor unless You go with us, so that we may be distinguished, Your people and I, from every people on the face of the earth?”

And הוּדִי said to Moses, “I will also do this thing that you have asked; for you have truly gained My favor and I have singled you out by name.”

He said, “Oh, let me behold Your Presence!”

And [God] answered, “I will make all My goodness pass before you, and I will proclaim before you the name הוּדִי, and the grace that I grant and the compassion that I show,” (and the grace that I grant and the compassion that I show Lit. “and I will grant the grace that I will grant and show the compassion that I will show.”)

continuing, “But you cannot see My face, for a human being may not see Me and live.”

And הוּדִי said, “See, there is a place near Me. Station yourself on the rock

and, as My Presence passes by, I will put you in a cleft of the rock and shield you with My hand until I have passed by.

Then I will take My hand away and you will see My back; but My face must not be seen.”

34

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פְּסִל־לֶךְ שְׁנֵי־לִחוֹת אֲבָנִים כְּרָאשֵׁינִים וְכַתְּבִלְ עַל־הַלְּחֹת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלְּחֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ:

הוּדִי said to Moses: “Carve two tablets of stone like the first, and I will inscribe upon the tablets the words that were on the first tablets, which you shattered.

10 Now, let Me be, that My anger may blaze forth against them and that I may destroy them, and make of you a great nation.”

11 But Moses implored his God הוהי, saying, “Let not Your anger, הוהי, blaze forth against Your people, whom You delivered from the land of Egypt with great power and with a mighty hand.

12 Let not the Egyptians say, ‘It was with evil intent that he delivered them, only to kill them off in the mountains and annihilate them from the face of the earth.’ Turn from Your blazing anger, and renounce the plan to punish Your people.

13 Remember Your servants, Abraham, Isaac, and Israel, how You swore to them by Your Self and said to them: I will make your offspring as numerous as the stars of heaven, and I will give to your offspring this whole land of which I spoke, to possess forever.”

14 And הוהי renounced the punishment planned for God’s people.

15 Thereupon Moses turned and went down from the mountain bearing the two tablets of the Pact, tablets inscribed on both their surfaces: they were inscribed on the one side and on the other.

16 The tablets were God’s work, and the writing was God’s writing, incised upon the tablets.

17 When Joshua heard the sound of the people in its boisterousness, he said to Moses, “There is a cry of war in the camp.”

18 But he answered, “It is not the sound of the tune of triumph, Or the sound of the tune of defeat; It is the sound of song that I hear!”

19 As soon as Moses came near the camp and saw the calf and the dancing, he became enraged; and he hurled the tablets from his hands and shattered them at the foot of the mountain.

20 He took the calf that they had made and burned it; he ground it to powder and strewed it upon the water and so made the Israelites drink it.

21 Moses said to Aaron, “What did this people do to you that you have brought such great sin upon them?”

22 Aaron said, “Let not my lord be enraged. You know that this people is bent on evil.

ועתה הניחה לי ויחראפי בהם ואכלם ואעשה אותך לגוי גדול:

ויתל משה אתיפני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יתרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכת גדול ובניד חזקה:

למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחתם עליהרעה לעמד:

וזכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונתתו לעלם:

וינחם יהוה עליהרעה אשר דבר לעשות לעמו:

ויפן ויירד משה מרהר ושני לחת הערת בידי לחת כתבים משני עבריהם מזו ומזה הם כתבים:

והלחת מעשה אלהים תמה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות עליהלחת:

וישמע יהושע את קול העם ברעה ויאמר אלימשה קול מלחמה במחנה:

ויאמר אין קול ענות גבוהה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע:

ויהי כאשר קרב אליהמחנה וירא אתהעגל ומחלת ויחראף משה וישלך מיניו אתהלחת וישבר אתם תחת הרר:

ויקח אתהעגל אשר עשו וישרף באש ויטחן עד אשר ידק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל:

ויאמר משה אליהו משה מה עשה לך העם הנה כייבאת עליו חטאה גדולה:

ויאמר אהוין אלייחר אף אדני אתה ידעת אתהעם כי ברע הוא:

23 They said to me, ‘Make us a god to lead us; for that fellow Moses—the man who brought us from the land of Egypt—we do not know what has happened to him.’

24 So I said to them, ‘Whoever has gold, take it off!’ They gave it to me and I hurled it into the fire and out came this calf!”

25 Moses saw that the people were out of control—since Aaron had let them get out of control—so that they were a menace (a menace Others “an object of derision.”) to any who might oppose them.

26 Moses stood up in the gate of the camp and said, “Whoever is for הוהי, come here!” And all the men of Levi rallied to him.

27 He said to them, “Thus says הוהי, the God of Israel: Each of you put sword on thigh, go back and forth from gate to gate throughout the camp, and slay sibling, neighbor, and kin.”

28 The men of Levi did as Moses had bidden; and some three thousand of the people fell that day.

29 And Moses said, “Dedicate yourselves (Dedicate yourselves Lit. “fill your hands.”) to הוהי this day—for each of you has been against blood relations—that [God] may bestow a blessing upon you today.”

30 The next day Moses said to the people, “You have been guilty of a great sin. Yet I will now go up to הוהי; perhaps I may win forgiveness for your sin.”

31 Moses went back to הוהי and said, “Alas, this people is guilty of a great sin in making for themselves a god of gold.

32 Now, if You will forgive their sin [well and good]; but if not, erase me from the record which You have written!”

33 But הוהי said to Moses, “Only one who has sinned against Me will I erase from My record.

34 Go now, lead the people where I told you. See, My messenger shall go before you. But when I make an accounting, I will bring them to account for their sins.”

35 Then הוהי sent a plague upon the people, for what they did with the calf that Aaron made (for what they did with the calf that Aaron made Meaning of Heb. uncertain.)

ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כינה ו משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה יהיה לו:

ואמר להם למי זהב התפרקו ויתגדלי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה:

וירא משה אתהעם כי פרע הוא כייפרעה אהוין לשמצה בקמיהם:

ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי:

ויאמר להם כהאמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרב על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את רביו:

ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מרהעם ביום ההוא כשלשת אלפי איש:

ויאמר משה מלאו ידכם חיוס ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולחת עליכם היום ברבה:

ויהי ממחלת ויאמר משה אליהעם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אליהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם:

וישב משה אליהוה ויאמר אנא חטא העם הנה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זקב:

ועתה אסיתשח חטאתם ואסאלו מתני לא מספרך אשר כתבת:

ויאמר יהוה אלימשה מי אשר חטאלי אמתנו מספרי:

ועתה לך ו תה אתהעם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם:

ויגף יהוה אתהעם על אשר עשו אתהעגל אשר עשה אהוין: